

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 1138

NAAM: Russische Orthodoxe Kerk i/H Buitenland

1. Ingezien i.v.m. CO 43030. C/4 19-8-1948.

Gesien 13-2-51 B IX 1.

Gesien 17/1 '51 E V 2.

2 Voor zover van de geagendeerde stukken (in dit OD geborgen) het schutblad aanwezig was dit bijgevoegd.

JUL 13 69
A.C.D.
Werkgr. San.

FOTO
No. 4034

13849

U 33366a - C 56 - C1/os2

8 Mei 1951.

Land: **NEDERLAND**
Onderwerp: **Russisch Orthodoxe Kerk**

6.563.77
18 MEI 1951
ACD 109326

UITTREKSEL
Uit: 08 719
Voor: 08 1138
o.a.v.: CLR
Dat.: 13/6-57
Par.: 888

Referentie: mijn U 15667, dd. 15 Maart 1949 en
U 57858, dd. 6 April 1949.

Datum van
aanmelding: 7/6312
30 Maart 1951.

Bron:

.. Opmerkingen: Hierbij moge ik U een fotocopie doen toekomen van een
rapport betreffende de Russisch Orthodoxe Kerk in ver-
schillende landen, w.o. Nederland, welk rapport mij bereik-
te van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Versonden aan:

Aan het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst,
Javastraat 68
'sGRAVENHAGE.

THE RUSSIAN ORTHODOX CHURCH ABROAD

By A. Buyevsky

CHINA.

The eldest of the foundations of the Russian Orthodox Church abroad is the Russian Spiritual Mission in China.

By 1914 the Russian Spiritual Mission possessed in China 19 Churches, 5 estates, 20 schools, 32 missionary camps and served up to 1,000 orthodox Chinese. During the past 35 years several orthodox Churches in Shanghai, Peking, Kalgan, Chefoo, Hong Kong, Canton and other localities of China have again been set up. Work on the training of missionary cadres has also been continued and the preaching of the gospel has not stopped.

The prayer-canonical communion of the Russian Spiritual Mission in China with the Mother Church, which was temporarily interrupted as a result of the schismatic activity of the so-called Synod of Karlevas, was restored by Edict of His Holiness of Dec. 27.1945.

The favourable prospects for the development of the Mission's activities, however, were somewhat clouded by the schism in 1946 of the deputy bishop Ioann (Maksimovitch) who came out at the head of the head ecclesiastical opposition to the Patriarch and his ruling bishop. Owing to the intrigues of these circles hostile to Orthodoxy, the Archbishop Viktor was arrested on October 19, 1947 by the Shanghai military authorities on a false charge and obtained his release only after the energetic intervention of the consular representatives of the USSR.

The schism was ended after the establishment in China of the people's-democratic form of government.

The centuries-old religious-educational traditions, the rich missionary experience under local conditions, the considerable development of ecclesiastical and other institutions (temples, monasteries, schools, various philanthropic organizations and publishing activity) and other conditions allow of the hope that the work of the Russian Spiritual Mission in China will contribute in the future to the strengthening of the ties between the Chinese orthodox population and the Russian Orthodox Church.

The following event was a graphic expression of this bond: on July 30, 1950 the Most Holy Patriarch Alexei, in the presence of an assembly of the hierarchs, ordained in the Bogoyavlensk Cathedral in Moscow the first bishop of Chinese nationality, Pydor Tu as Bishop of Tientsin.

JAPAN.

In speaking of the Mission in Japan, we use this expression only de jure, for the Japanese Orthodox Church tended by the apostolic labours of the Archbishop Nikolai (Kasatkin) and the Metropolitan Sergei (Tikhomirov), has been in existence de facto for several decades already.

with the ending of the second world war, to be exact on March 27, 1946, a request was made to the Most Holy Patriarch Alexei by the Consistory of the Japanese Orthodox Church and Bishop Nikolai concerning a reunion with the Russian Mother Church. By a decree of His Holiness of April 5, 1946 the Japanese Orthodox Church was reunited with the Russian Orthodox Mother Church.

A plenipotentiary of the patriarch of Moscow and all Russia had to go to Japan in order to settle the Church affairs there. The illegal interference in Church affairs of the American occupation authorities, however, disturbed the canonical settlement of the Japanese Orthodox Church.

A group of clergy, headed by a former member of the Orthodox Consistory, Tokoku Usawa, obtained the opening of an extraordinary Synod of the Japanese Church on April 5, 1946 and, in violation of the canons, also achieved the decision to sever the filial ties with the Russian Orthodox Mother Church and the subordination of the Japanese Orthodox parishes to the "head of the Orthodox Church in the USA", the schismatic Metropolitan Theophilus. The latter sent Benjamin (Basalygu), bishop of Pittsburg to Tokyo. Loyal to its clerical head - the Patriarch of Moscow - part of the clergy and the laymen of the Japanese Orthodox Church, led by the Bishop Nikolai, was in an extraordinarily grim position because the Church property, including the splendid cathedral in Tokyo, had been seized by the schismatics and illegally registered under the name of Bishop Benjamin.

According to the latest informations, Bishop Nikolai and the clergy loyal to him have started a lawsuit against the illegal seizure by the schismatics of this property belonging to the Japanese Orthodox Church.

KOREA.

The Russian Spiritual Mission in Korea founded in 1897 came under the jurisdiction of the Metropolitan of St. Petersburg up to 1908. Called upon to minister to members of the Orthodox Church staying on the Korean peninsula, the Mission carried out Christian preaching amongst the local heathen population.

The ties of the Mission and the legal Church authorities are now temporarily broken off.

PALESTINE.

The intensification of Catholic and Protestant propaganda in Palestine and the impoverished state of the Orthodox Patriarchy of Jerusalem together with the necessity for facilitating Orthodox pilgrimage to Palestine forced the Most Holy Synod of the Russian Orthodox Church to send the Archimandrite Porfiry (Uspensky) to Jerusalem in 1845. As a result of his trip he was on February 11, 1847 appointed head of the Russian Spiritual Mission created in Palestine.

Towards the beginning of the first world war the Russian Spiritual Mission in Palestine possessed numerous Churches, estates, hospitals, schools and other institutions. In 1920 - 1948, however, the Mission's establishment was at the disposal of the illegal, schismatic Synod of Karlovac.

The question of the return of the Russian possessions in Palestine to the legal owner - the Russian Orthodox Church - was raised by the Most Holy Patriarch Alexei during his visit to the Eastern patriarchs in 1945. In the 101st year of the Mission's existence, the Most Holy Patriarch on September 17, 1948 appointed the Archimandrite Leonid (Lobachev) to be head of the Russian Spiritual Mission in Palestine and the Arch-priest V. Volkovsky to be his assistant.

The Mission arrived in Jerusalem on November 30, 1948. Having received the blessing of Timotheus, Patriarch of Jerusalem, the new head of the Mission undertook the clarification of the property rights of the Russian Orthodox Church and the setting in order of the property of the Mission.

On the basis of the appropriate acts, considerable property in Jerusalem (the new city), Ain Karim, Jaffa, Haifa, Nazareth, Carmel, Tiberias, Magdala and other places was returned to the Russian Spiritual Mission in Palestine. The returned property was in need of immediate restoration work. When in Spring 1949 the warring sides in Palestine concluded an armistice, the Mission began the restoration of the Trinity Church and the shrine of the martyr Alexandra in the Mission, the church of Saints Peter and Paul in Jaffa, the church of the prophet Elijah on Mount Carmel and the church of the Kazan Mother of God in the German monastery. Considerable funds were spent on the largescale restoration of the buildings of the Mission and the monastery. Work was simultaneously undertaken on the repairing of the water supply so important under local conditions, and work was begun on the setting to rights of the Mission's big gardens. The daily holding of services for the inhabitants of the Mission and for pilgrims was established from the very first days.

In accordance with the decree of His Holiness of December 30, 1949, a new mission was sent to Jerusalem led by Vladimir (Kobets), Bishop of Iskorak and consisting of two members - the priests Moskalev and V. Kostin.

In continuing the restoration of its establishment and supporting friendly relations with the Orthodox Patriarchy of Jerusalem, the Spiritual Mission of the Russian Orthodox Church is striving to uphold in Palestine the interests of Orthodoxy and for orthodox pilgrims.

1948

In 1898 on Annunciation Day, Ion, Bishop of Supurgan, together with the clerics subordinate to him and the faithful Syriac people of Iraq, was reunited in the Church of the Trinity in the Alexander Nevsky Monastery with Orthodoxy, as one who had been up to then a follower of the Nestorian heresy. At the same time the Most Holy Synod, "in order to help Bishop Ion in the sacred labours facing him and in order to build orthodox churches and church schools" sent a Russian Spiritual Mission to Urmia.

The successful activity of the Mission was interrupted by the war of 1914 - 1918 when members of the Mission were forced to evacuate to the Caucasus, within the Russian frontiers.

Despite the poverty of the Orthodox flock of Urals, however, it has been able to preserve its loyalty to Orthodoxy. Ioann, Bishop of Urals and Salama, who was under the jurisdiction of the schismatic Synod of Harlovac and who is now staying with his flock in Iraq, gave the Most Holy Patriarch Alexei, during his short stay in Bagdad, a request for his reunification with the Mother Russian Church.

HOLLAND.

As far back as the time of Peter the Great a Russian Orthodox Church had appeared in Amsterdam. Transferred at the beginning of the 19th Century to The Hague, to the King's palace, this church continued to remain the only lamp of Orthodoxy amongst the Protestant population of Holland. Before the war of 1914 the Dutch Government presented to the Orthodox Parish a good plot of land to build a church.

In August 1946 the Archimandrite Dionysius petitioned the Most Holy Patriarch Alexei for the establishment in Holland of an Orthodox Mission. The charter of the Orthodox Mission in Holland was confirmed by His Holiness on April 18, 1947.

In the summer of 1948 of 1948 the Archimandrite Dionysius head of the Mission and Van Spanhuisen, the Secretary of the Mission, attended the celebrations of the 500th anniversary of the autocephaly of the Russian Orthodox Church and took part in the Moscow Conference of Heads and Representatives of autocephalous Orthodox Churches.

CO 1045-21
CLR
11/38

ONAFGEDAAN

1045-21
Jh PD 5547
11/38

Afd./Sect.: CVNI Dat.: 12/1/51 Par.: M

Interne aanwijzingen ACD.

ACD.4c Dat.: 16-10.57 Par.: A

15/1/51

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

1. CVNI t.k. 8/3/51 / m. d.
CLR

2. Gesien, functie CVNI, pb
Door CLR

3. Gesien. 13.3.57 b.p.

4. Aan H.C. t.k.

Commissie past nu i.
 geheel in het kader
 van het in dit C.O.
 geschilderde beeld!

15/1/51

gesien KB interesse ?? (1)
13.3.57

5. KB Wiers. 1/8/51

No: 118.- DIENSTGEHEIM.-

Agenda

28 Februari 1951.-

Onderwerp: "Leden der Communistische Partij
op Russische Seminaries".-

2 MRT 1951
ACD/104-21

Bijlagen : één.-

A A N : B.II.-

V A N : W.-

6.5.11 / 09.2.51
4.28 / 09.2)-09.1
6.5.11 / 06.2.12.4
4.28 / 09.2)-06.2.41

Hierbijgaand heb ik de eer U te doen toekomen, een opgeplakt artikel uit de "Gazet van Antwerpen" van heden, - 28 dezer - , betreffende bovenvermeld onderwerp, naar de inhoud waarvan ik U moge verwijzen.-

De schrijver van dit artikel: V.D.B.

X | is kennelijk de Heer L.J.M.VAN DEN BERK, Journalist, afkomstig uit Eindhoven, omtrent wien ik vroeger reeds één en ander rapporteerde.-

Leden der kommunistische partij op Russische seminaries

M.V.D.-beambte als secretaris van metropoliet Boris

(Van onze Berlijnse correspondent)

In kringen der Russische verzetsbeweging in Oost-Duitsland zijn berichten ontvangen, volgens welke het centraal comité der Russische kommunistische partij uitgezochte leden naar de orthodoxe seminaries zendt om tot pope te worden opgeleid. Hetzelfde geldt voor de twee theologische akademies, waar de hogere geestelijkheid gevormd wordt. Hebben de kommunistische kandidaten de akademie verlaten, dan worden zij in dienst gesteld van de M.V.D. en meestal als sekretaris toegevoegd aan orthodoxe hoogwaardigheidsbekleders.

Een dezer vertrouwelingen der geheime politie is Michael Zernow, sekretaris van metropoliet Boris, die enige tijd geleden uit Kazan naar Berlijn kwam om de teruggeroepen metropoliet Sergeï op te volgen. Onder Boris' gezag staan ook de twee orthodoxe kerken in West-Berlijn. Zijn sekretaris heeft tot taak hem voortdurend onder toezicht te houden en tevens een register aan te leggen van alle personen, die zich bij hem of de metropoliet melden. De M.V.D. kan dan gemakkelijk nagaan, welke Russen zich in West-Berlijn ophouden.

MISBRUIK

Het misbruiken van geestelijken en kerkelijke instellingen voor politieke doeleinden en het bolsjewiseren van de geestelijke stand vormen een logisch uitvloeisel van het beleid, dat de huidige patriarch der orthodoxe kerk in de Sovjet-Unie, Alexei, sinds 1941 gevoerd heeft. Zoals bekend, werd in genoemd jaar de opperste godlozenpropagandist der Sovjets, kameraad Jaroslawsky, op pensioen gesteld en zijn heftigste tegenstander, patriarch Alexei, op de voorgrond geplaatst. Voortaan zegenden orthodoxe geestelijken de Russische troepen, vóór zij naar het front vertrokken, en werd in alle kerken gebeden om Gods zegen over het leger en de regering af te smeken. Alleen in Moskou werden 37 kerken opnieuw in gebruik genomen, terwijl het patriarchaat werd toegestaan een eigen kerkblad uit te geven,

zij het dan ook met de geringe oplage van 10.000 zorgvuldig gecensureerde exemplaren. Alexei riep de bevolking van Leningrad tot uiterst verzet tegen de aanstormende Duitsers op en verliet de stad ook dan niet, als haar val ieder ogenblik verwacht kon worden. Voor zijn werkzaam aandeel in de verdediging van Leningrad werd hij op een plechtige bijeenkomst, waar alle prominenten aanwezig waren, begiftigd met de orde van de rode arbeidsbanier. Kalinin wenste hem geluk in naam der Sovjet-regering en sprak de hoop uit, dat de Russische orthodoxe kerk spoedig het middelpunt zou vormen van elk geestelijk streven der progressieve landen in de hele wereld.

VOLLEDIG ONDERWORPEN

Dit geschiedde in 1945. Vanaf dit ogenblik begon patriarch Alexei zijn campagne om alle orthodoxe kerken in het buitenland onder zijn gezag te brengen en de katholieken gewelddadig te bekeren. De orthodoxe kerken in Roemenië, Bulgarije, Joegoslavië, Albanië, Armenië, Georgië en de Verenigde Staten plaatsten zich spoedig onder zijn oppergezag. De uniaten en katholieken uit Roemenië, Sub-Karpatisch Rusland en Oost-Polen werden van hun geestelijkheid beroofd en in de orthodoxe kerk « opgenomen ». Sindsdien heeft Alexei zijn posities in Joegoslavië en de Verenigde Staten weer verloren, doch de Sovjets kunnen over zijn prestaties desondanks tevreden zijn. Hij deed, wat zij van hem verwachtten. Ook als politieke problemen ter sprake kwamen, steunde hij het standpunt van het Kremlin zonder enige reserve. Zo protesteerde hij bij de Verenigde Staten tegen de « Amerikaanse agressie in Korea » en richtte hij een oproep tot de wereld om de vredesoproep van Stokholm te ondertekenen.

Een bijzonder scherpe campagne voerde hij tegen het Vatikaan, dat hij in een zijner preken het centrum der internationale intriges noemde tegen de Slavische volken en het middelpunt van het internationale fascisme. Zijn beleid van positieve samenwerking met de Sovjets, dat wel heel sterk afwijkt van patriarch Tychon's houding (met deze monsters van het menselijk ras wil ik niet in verbinding treden), heeft ten gevolge gehad, dat zijn kerkelijke organisatie een propaganda-instrument is geworden in de handen der Sovjets en dat kommunisten en M.V.D.-agenten in de aan zijn zorgen toevertrouwde geestelijkheid zijn doorgedrongen.

VOORDELEN

Het is overigens niet oninteressant op te merken, dat anti-kommunistisch Russische emigranten het beleid van patriarch Alexei heel wat milder beoordelen. Zij plaatsen de voordelen van de samenwerking met de Sovjets op de voorgrond. Sinds 1945 is het weer mogelijk bijbels uit te geven; het aantal weer geopende kerken is sterk gestegen, terwijl de bevolking opnieuw geregeld godsdienstplechtigheden kan bijwonen. Ethisch-moreel keuren zij Alexei's houding af, doch historisch gezien willen zij hem geen verwijten maken. De orthodoxe kerk heeft in Rusland steeds in dienst gestaan van Staat en regering. Dat dit nu niet anders is, behoeft volgens hen dus geen verwondering te baren.

V.D.B.

De "GAZET VAN ANTWERPEN"

van Woensdag, 28 Februari 1951.-

UITTREKSEL

Voor **OD 1138** Naam **Russische Orthodoxen kerk in het Buitenland**
Origineel in **OD 70** Naam **Russische acties in Duitsland.**
Volg. nr. Ag. nr. **43030** Aard van het stuk
..... Afz. **J.A. Vorstman** Datum **28 Augustus 1948**

Sowjet-Spionage. Ein Spionagefall grössten Ausmasses ist hier abgewickelt worden. Ein Erzbischof russisch-orthodoxen Bekenntnisses hatte den Wunsch geäussert, sich der katholischen Kirche anzuschliessen. Diese Erklärung war mit einer überzeugenden theologischen Begründung versehen. Die sorgfältige Nachprüfung seiner persönlichen Verhältnisse ergab die Bestätigung aller Angaben, so dass sein Übertreutgegengenommen und er mit der selbstsorglichen Betreuung der mitkurierten, in Deutschland lebenden Orthodoxen beauftragt wurde. Die Stellung hat er dazu missbraucht, die von ihm betreuten Gläubigen unter mancherlei Vorwänden zu Auskünften über ihre Person, ihre Beziehungen, ihre Tätigkeit, sowie über die Besitzungsverhältnisse zu veranlassen, um sie nach Moskau weiterzuleiten. Es handelt sich um Tausende von Personen, die auf diese Weise in den Nachrichtendienst der Sowjet-Union gezogen wurden. Dieser Fall spricht ein System, das in den letzten Jahren in Russland selbst völlig üblich geworden ist. Es kann angenommen werden, dass in den 40.000 Kirchen, die seit dem Krieg wieder eröffnet wurden wenigstens 80% der Geistlichen N.K.W.D.-agenten oder doch in den polizeilichen Informationsdienst des N.K.W.D. gezwungen sind. Sie werden dazu benützt, aus einem Bevölkerungsteil, der dem Regime mit weltenschaulichen Vorbehalten gegenübersteht, Informationen heranzuholen, die auf keine andere Weise gewonnen werden können.

Uitgetrokken door **H** Afd./Sectie **ACB** Datum **27.8.48**

Notitie KB

UITGEBOKT

ONLEESBAAR

Op 22-6-'48 aan *Expreste* antwoord gezonden op hun vraag betreffende de Russisch Orthodoxe Kerk, bij brief nummer 36070. Verder is om inlichtingen over MISRACH gevraagd.

KB, 25-6-'48

POLITIE TE AMSTERDAM

Bureau HOOFDCOMMISSARIS

INLICHTINGDIENST

Amsterdam, 27 Mei 1948.

Nr. I.D. 2440-48.

Uw brief: 33070,
dd. 17 April 1948.

Onderwerp: Verblif Russen
te Amsterdam.

Bijlagen: ---

GEHEIM

OPGELEED

88.

Vol
- 1 JUNI 1948
A 36764

Maar aanleiding van bovenaangehaald schrijven kan het volgende worden bericht.

- Van 19 tot 22 februari 1948 logeerde in Brack's Doelen Hotel, Nieuwe Doelenstraat 24, alhier, Arnold MILBRACH, geboren te Kieff, 20 November 1897, directeur, ongetrouwd, staatloos (voorheen van Russische nationaliteit), wonende te Parijs, Rue José Maria de Mezéda 10, en op 24/25 februari j.l. logeerde in het Centraal Hotel der A.N.V.J., Stadhouderskade 7, alhier, E. ROTURINE, geboren te Moskou, 13 Mei 1909, koopman, van Russische nationaliteit, wonende te Moskou.

X Het is niet bekend of laatstgenoemde uit Frankrijk gekomen was.

Deze gegevens werden verkregen uit de lijsten van logeergasten van alle hotels en logementen te dezer stede, over de periode van 20 tot 27 februari j.l.

Uit de administratie van de Vreemdelingendienst, alhier, konden geen gegevens inzake deze aangelegenheid worden geput, daar bij genoemde dienst geen aantekening wordt gehouden van de vreemdelingen, die zich in verband met een kort verblijf melden.

VERZONDEN AAN: Hfd B.V.D., Den Haag.

L.2.

Aan

35070

G E H E I M

17 April

8

XXXX
XXXX

UITGEBOKT

OPGELEGD

Ik heb de eer U te verzoeken mij een opgave te doen teekomen van de personen van Russische nationaliteit - waaronder ook begrepen zogenaamde Statenloze Russen - komende uit Frankrijk, die tussen 20 en 27 Februari j.l. te Amsterdam hebben vertoefd.

Mogelijke opgave van de adressen, waar zij hebben verbleven, zou door mij tevens op hoge prijs worden gesteld.

zie antw; 36764

HET HOOFD VAN DE
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST
namens deze:

Aan de Heer Hoofd-Commissaris
van Politie
te
AMSTERDAM

4

J.G. CRABBENDAM.

Aan: C
Van: KB

Openbaar

9-4-'48 Volgno.
12. APR. 1948
ACD/33070

c.

Men meldt uit Parijs:

Een lid van het inlichtingennet van de Russische Orthodoxe kerk in Frankrijk heeft zich tussen de 20 ste en de 27 ste Februari 1948 naar Amsterdam begeven.

In Amsterdam heeft hij een persoon ontmoet, die uit Londen kwam, aan wie hij £ 120/-/ heeft ter hand gesteld in ruil voor een massa in de Engelse taal geschreven documenten.

Deze zaak schijnt belangrijk, daar als gevolg ervan Parijs een rapport aan Moskou zond.

NOTITIE

C.O. 33070

Volgens K.B. is de bron van dit bericht als betrouwbaar te beschouwen. = Het is het eerste bericht van deze aard, dat werd ontvangen. Het is echter volkomen in overeenstemming met hetgeen men reeds vermoed wordt omtrent de rol van de (Tham) onder Moskou ressorterende, Russische kerk.

K.B. verwacht meerdere berichten hieromtrent, zodat het wenselijk lijkt een O.D. „Russische kerk in het Britseiland“ aan te leggen.

15. 4. 48

Logg.